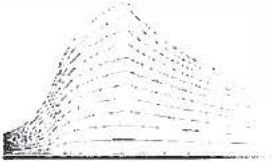

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

012293

Repositoriumnummer 2016/6837
Datum van uitspraak 13 juli 2016
Rolnummer 2015/AR/2386

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

achtste kamer
burgerlijke zaken

Aangehouden op
Niet te registreren

COVER 03-00000469071-0001-0007-01-01-1

1.

wonende te Lier,

2. Mevrouw

wonende te Lier,

- appellanten,
- vertegenwoordigd door meester Teughels Yves, advocaat te 2600 Berchem, Coremansstraat 14 A (ref.: 29017/YT);

tegen de beschikking van de beslagrechter (MBe-kamer) in de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen van 03.04.2015, gekend onder het rolnummer AR 14/1007/A;

tegen:

1. DE BELGISCHE STAAT

Federale Overheidsdienst Financiën, vertegenwoordigd door de
, waarvan de burelen gevestigd zijn te Brussel,
op vervolging van de Adviseur Invordering – Ontvanger van het team invordering
rechtspersonen (voorheen ontvangkantoor met kantoren te
Mechelen,

- geïntimeerde,
- vertegenwoordigd door meester Van Deyck Geert, advocaat te 2800 Mechelen, Cellebroedersstraat 13 (ref.: 20142877);

2. De heer

wonende te Lier,

- ter terechtzitting van 15 juni 2016 niet verschenen, noch vertegenwoordigd;

Mede inzake:

1. DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN DE PROVINCIE

met kantoren te Antwerpen,

- vertegenwoordigd door meester Claes Johan, advocaat te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160 (ref.: 1006/924);

2. HET OPENBAAR CENRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

met kantoren te Lier,

- ter terechtzitting van 15 juni 2016 niet verschenen, noch iemand voor haar;

* * *

1.

Het hof doet uitspraak in deze zaak die op de zitting van 15 juni 2016 behandeld en in beraad werd genomen.

Het hof houdt rekening met de bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Het hof nam kennis van de stukken, in het bijzonder:

- De beschikking van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen van 3 april 2015;
- Het verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd op 26 oktober 2015;
- De conclusies voor appellanten en eerste en derde geïntimeerde;
- De bewijsstukken voor appellanten en eerste en derde geïntimeerde;

2.

Op 17 juni 2014 werd op verzoek van de Ontvanger der Directe Belastingen te Antwerpen, uitvoerend roerend beslag gelegd lastens de appellanten, krachtens een dwangsbrief uitgevaardigd op 27 oktober 2014, voor vennootschapsbelasting voor een bedrag van 446.226,45 euro in hoofdsom.

De appellanten werden hiertoe veroordeeld bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 6 juni 2012 wegens ontdoken belasting.

Appellanten, dochters van de overleden, houden voor dat zij de eigenaars zijn van de in beslag genomen goederen op grond van een overeenkomst van "verkoop van mobiliere roerende goederen" tussen de grootouders de overleden en de appellanten als verkopers en appellanten als kopers, gedateerd en geregistreerd in 1991.

Een reeks goederen werd voor onbepaalde duur in bruikleen gegeven aan het echtpaar de overleden.

3.

De beslagrechter heeft bij beschikking van 3 april 2015 de vordering van appellanten ontvankelijk maar ongegrond verklaard en hen veroordeeld tot de gerechtskosten.

4.

Appellanten legden op 26 oktober 2015 een verzoekschrift tot hoger beroep neer en vragen te zeggen voor recht dat de in beslag genomen goederen hun uitsluitende eigendom zijn en vragen de opheffing van het beslag en een verbod om de roerende goederen te verkopen, bij gebreke waaraan zij een schadevergoeding van 100.000 euro vorderen.

5.

Partijen verklaren dat de bestreden beslissing niet betekend werd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd neergelegd op 26 oktober 2015.

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld en is toelaatbaar.

6.

De Belgische Staat heeft beslag laten leggen op het adres van haar schuldenaar. Zij mag er als schuldeiser vanuit gaan dat de roerende lichamelijke goederen in het bezit van haar schuldenaar hem ook effectief toebehoren op grond van artikel 2279 Burgerlijk Wetboek.

Het komt aan de ware eigenaar toe het vermoeden van eigendom te ontkrachten en zijn eigendom te bewijzen. De eiser in revindicatie moet op grond van duidelijke en bewijskrachtige stukken die niet vatbaar zijn voor betwisting, zijn exclusief eigendomsrecht ten aanzien van de bij de schuldenaar in beslag genomen goederen bewijzen.

7.

Appellanten, die zelf niet op het adres wonen waar beslag werd gelegd, kunnen het bewijs van eigendom leveren met alle middelen van recht, getuigen en vermoedens inbegrepen.

Appellanten verwijzen naar één enkel stuk: een "overeenkomst van verkoop van mobiliere roerende goederen" afgesloten tussen henzelf als kopers en hun grootouders als verkopers, gedateerd op 30 september 1991 en geregistreerd te [redacted] op [redacted]. De goederen zouden zijn verkocht voor een bedrag van 631.685 BEF of 15.659,06 euro.

Aan de overeenkomst is een bijlage gevoegd "Lijst van de verkochte goederen". In de overeenkomst wordt vermeld dat "de goederen in bijlage sub I" levenslang en gratis kunnen gebruikt worden door de verkopers en "de goederen in bijlage sub II" voor onbepaalde duur in bruikleen worden gegeven aan hun ouders, dit wil zeggen de beslagene en zijn echtgenote.

8.

Een geschrift opgesteld in een familiale context, o.a. in de verhouding tussen de revindicant en de beslagene waaruit moet blijken dat de beslagen goederen in bruikleen werden gegeven aan de beslagene, levert niet het vereiste eigendomsbewijs. Een dergelijke "verkoopovereenkomst" of "bruikleenovereenkomst" die in feite neerkomt op eigen verklaringen van betrokken partijen, levert enkel een bewijs tussen de partijen aan de overeenkomst. Dergelijke overeenkomst levert geen bewijs erga omnes en het feit dat dit geschrift werd opgesteld in authentieke vorm en geregistreerd werd, verhoogt haar bewijswaarde niet.

De eerste rechter stelde reeds terecht dat de verkoopovereenkomst zeer merkwaardig was, rekening houdend met het feit dat de nog thuis wonende dochters van de beslagene, die op dat ogenblik slechts 19 en 14 jaar oud waren, twee volledige inboedels en zelfs de jeep van hun grootouders aankochten. Een bewijs van betaling wordt niet voorgelegd.

Dit geschrift is des te verdachter nu een volledige huisraad in dezelfde overeenkomst voor onbepaalde duur in bruikleen wordt gegeven aan/gehouden door de beslagene en zijn echtgenote. Er is dus duidelijk collusie tussen de verkopers, de ouders van de beslagene, en appellanten, de dochters van de beslagene, en de beslagene zelf.

Aan de "overeenkomst van verkoop van mobiliere roerende goederen" kan dus geen waarde worden gehecht, gezien dit document de eigendomsrechten van de revindicanten ten opzichte van derden niet bewijst. Dit geschrift met eigen verklaringen van partijen is ongeloofwaardig, gelet op de omstandigheden van de zaak.

Appellanten ontkrachten het bewijsvermoeden van artikel 2279 Burgerlijk Wetboek dus niet door het enige bijgebrachte stuk.

9.

Verder moet worden vastgesteld dat : blijkbaar reeds jarenlang zijn onvermogen tracht te organiseren om te ontsnappen aan zijn schuldeisers. Appellanten wijzen er zelf op dat de beslagene reeds meer dan tien jaar persoonlijk failliet is.

10.

Appellanten slagen er dus niet in te bewijzen dat zij eigenaar zijn van de goederen in beslag genomen op het adres van hun vader, de beslagene. De beslaglegger mag zich beroepen op het vermoeden van artikel 2279 Burgerlijk Wetboek. De eerste rechter heeft de revindicatievordering én de vordering in schadevergoeding van appellanten terecht afgewezen.

11.

Gelet op de ongegrondheid van het hoger beroep, worden appellanten in het ongelijk gesteld en moeten zij ook worden veroordeeld tot de gerechtskosten van het hoger beroep.

Een revindicatievordering is een niet in geld waardeerbare vordering. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor een niet in geld waardeerbare vordering bedroeg op het ogenblik van de neerlegging van de conclusies 1.320 euro en geen van de partijen haalt redenen aan om af te wijken van dit basisbedrag.

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak ten aanzien van de niet-verschenen partijen.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hoger beroep van [] en [] is toelaatbaar maar ongegrond.

De bestreden beschikking wordt bevestigd.

[] en [] worden veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten van het hoger beroep;

- voor de Belgische Staat bepaald op:
 - o rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320 euro
- voor de Stedenbouwkundige Inspecteur van de provincie [] op:
 - o rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320 euro

Dit arrest werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van 13 juli 2016 door

A. PEETERS

Raadsheer dd. Voorzitter

D. DEMEESTER

Raadsheer

P. HEIREMANS

Raadsheer

R. VAN GOETHEN

Griffier

R. VAN GOETHEN

P. HEIREMANS

D. DEMEESTER

A. PEETERS

